

Μακεδονικά

Τόμ. 4, Αρ. 1 (1960)

Απ. Κ. Γκισδαβίδη, Το Μελένικον. Αρχαιολογική και ιστορική μελέτη (άνευ έτους και τόπου εκδόσεως)

Βασ. Λαούρδας

doi: [10.12681/makedonika.729](https://doi.org/10.12681/makedonika.729)

Copyright © 2015, Βασ. Λαούρδας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Λαούρδας Β. (1960). Απ. Κ. Γκισδαβίδη, Το Μελένικον. Αρχαιολογική και ιστορική μελέτη (άνευ έτους και τόπου εκδόσεως). *Μακεδονικά*, 4(1), 574-575. <https://doi.org/10.12681/makedonika.729>

νεῖον. Εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Προξενείου Θεσσαλονίκης ὑπάρχει τηλεγράφημα περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ Ἄγρα γραφέν πρᾶγματι ὑπὸ τοῦ Κορομηλά, δὲν εἶναι ὁμως τὸ παρατιθέμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κανελοπούλου, ἀλλὰ τὸ ἀκόλουθον, τὸ ὁποῖον ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ δημοσιεύσω ἐδῶ.

«Υπουργεῖον Ἐξωτερικῶν,

Ἀθήνας

Ἀπόρρητον.— Ἀρχηγὸς Ἄγρας — Ἀγαπητὸς ἐπινοήσας ἔλθῃ συνενόησιν πρὸς Βουλγάρους ὀπλαρχηγούς, χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἡμετέραν ἄδειαν, χωρὶς νὰ ἀνακοινώσῃ πρᾶγμα εἰς κανένα ἐκ Νιαούσης, ἐξῆλθεν Κυριακὴν πρῶτῃ ἄοπλος, μηδὲνα τῶν ὀπλιτῶν παραλαβών, συνοδευόμενος ὑπὸ 4 κακῶν Νιαουσαίων καὶ ἐνὸς Βουλγάρου πρὸς συνάντησιν Βουλγάρων.

Τρεῖς ὥρας δυτικῶς Νιαούσης παρὰ θέσιν Γαβρὰν καμῆτ, συνήντησε πρῶτον ἀπόσπασμα βλαχοβουλγαρικόν, εἰτα σῶμα Βουλγάρου Ζλατὰν καὶ Γεώργη. Οὗτοι ἐπὶ δύο ὥρας ὑπεκρίθησαν αἰσθήματα φιλικὰ, μέχρις οὗ ἐπείσθησαν ὅτι Ἀρχηγὸς οὐδένα εἶχε λάβει προφυλακτικὸν μέτρον. Εἰτα συνέλαβον αὐτὸν καὶ ἓνα, τὸν πιστότερον κατὰ κρίσιν των σύντροφον καὶ ἀπήγαγον. Τοὺς ἄλλους ἀπέλυσαν. Ὀλίγας ἔχω ἐλπίδας διασώσεως, παρ' ὅλα ἀμέσως ληφθέντα μέτρα.

ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Ἐστάλη τῇ 6 Ἰουνίου 1907, κρυπτογραφικῶς.

Πλὴν ὁμως τοῦ ὧς ἄνω ἐγγράφου τοῦ Κορομηλά, σπουδαιότατα στοιχεῖα περὶ τοῦ Ἄγρα περιέχουν ἐπίσης καὶ τὰ ἀνέκδοτα, εἰσέτι ἀπομνημονεύματα τοῦ Παπατζανετιά, τὰ ὁποῖα οὗτος ὑπαγόρευεν εἰς τὴν γραμματέα τῆς Πηνελόπης Δέλτα. Τὰ ἀπομνημονεύματα αὐτὰ πρόκειται νὰ δημοσιευθοῦν προσεχῶς εἰς τὴν σειρὰν τῶν δημοσιευμάτων τοῦ Ἰδρύματος Μελετῶν τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα δεικνύουν ὅτι προκειμένου περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ ἡ καλυτέρα ἀκόμη ἔρευνα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς τελειωτικὴ, διότι νέα στοιχεῖα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ὑπάρχουν πολλαχοῦ. Τοῦτο βεβαίως οὐδόλως μειώνει τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Κανελοπούλου, ὁ ὁποῖος πρᾶγματι συνεκέντρωσε πολυάριθμον καὶ πολυτιμώτατον ὕλικόν.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

Ἀ π. Κ. Γ κ ι σ δ α β ί δ η, Τὸ Μελένικον. Ἀρχαιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ μελέτη (ἄνευ ἔτους καὶ τόπου ἐκδόσεως). [Θεσσαλονίκη 1958], σελ. 205.

Ἀντὶ ἄλλης κριτικῆς, θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ συστηθῇ εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ ὧς ἄνω βιβλίου, ὡς καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἀπὸ ἀγνὸν βεβαίως πατριωτικὸν ζῆλον, ἀλλ' ἄνευ τῆς δεούσης προπαρασκευῆς ἐπιδίδονται εἰς συγ-

γραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος των, νὰ ἀσχοληθοῦν κυρίως μὲ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ προσφάτου ἱστορικοῦ, λαογραφικοῦ καὶ προσωπογραφικοῦ ὕλικου. Ἡ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἐργασία των θὰ εἶναι θετική συμβολὴ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος των. Αἱ μεγαλόπνοοι ἱστορικαὶ συνθέσεις εἶναι πολὺ δυσχερεῖς καὶ χρειάζονται ὄχι μόνον καλὴν θέλησιν ἀλλὰ καὶ μεγάλῃν προετοιμασίαν. Ὁ κ. Γκισδαβίδης ἐργάσθη βεβαίως μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ συνεκέντρωσε πολλὰ στοιχεῖα, ἐπειδὴ ὅμως τὰ πρὸς τὰ στοιχεῖα αὐτὰ συνδεόμενα προβλήματα εἶναι δισεπύλυτα, ἡ ἐργασία του ἀφήνει πολλὰ ἐρωτηματικά. Πάντως δεόν νὰ ἐξαρθῇ ἡ μεγάλῃ ἀγάπῃ τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸ Μελένικον, καθὼς καὶ ἡ προσπάθειά του νὰ παρουσιάσῃ ὅλα ὅσα εἶναι γνωστὰ περὶ αὐτοῦ.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

Μ η ν ᾱ Ἐ μ μ. Μ α λ ο ῦ τ α, Τὰ Σέρβια. Ἱστορικὴ καὶ λαογραφικὴ ἐπισκόπησις. Θεσσαλονίκη 1956, σελ. 187.

Σημαντικὸν τμῆμα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν, τὸ ἔκτυμον καὶ τὰ μνημεῖα τῶν Σερβίων, ἠχορηγεῖται ἤδη διὰ τῆς ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἔκδοσίν του κυκλοφορίας τοῦ περὶ τῶν μνημείων τῶν Σερβίων βιβλίου τοῦ κ. Ξυγγοπούλου. Πολὺ χρήσιμον ὅμως εἶναι καὶ πολὺ δυσκόλως θὰ ἀντικατασταθῇ ὁλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Μαλούτα, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν νεωτέραν καὶ δὴ τὴν νεωτάτην ἱστορίαν τῆς πόλεως. Τὸ τμῆμα τοῦτο ἐγράφη βάσει τῶν προσωπικῶν ἀναμνήσεων τοῦ συγγραφέως, περιέχει δὲ πλούσιον λαογραφικὸν ὕλικόν, πολλὰ προσωπογραφικὰ στοιχεῖα καὶ ἄλλας πληροφορίας, διὰ τῶν ὁποίων σχηματίζεται ἀξιόλογος εἰκὼν τῆς ζωῆς τῆς πόλεως. Ἡ πρόθεσις τοῦ συγγραφέως νὰ γράψῃ ὁλόκληρον τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος του ἦτο βεβαίως ἀξιέπαινος, δὲν ἦτο δυνατόν ὅμως νὰ ἐπιτευχθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρχον αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις, ἡ γνῶσις, ἐκ πρώτης χειρός, τῆς βιβλιογραφίας, ἡ γνῶσις τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου κ.τ.λ. Πάντως αἱ ἀδυναμίαι τοῦ εἰς τὴν ἀρχαιοτέραν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως ἀναφερομένου τμήματος ἰσοσταθμίζονται διὰ τοῦ χρησίου ὕλικου τοῦ παρεχομένου εἰς τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ βιβλίου.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

Μ ι χ α ἡ λ Θ. Λ ά σ κ α ρ ι, Τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. Τόμος Α' τεύχος Β' (μέχρι τοῦ 1878). Θεσσαλονίκη 1957, σελ. 145 - 311.

Ἀπὸ τὸ πλούσιον εἰς περιεχόμενον, εἰς ἀντικειμενικότητα κρίσεως καὶ εἰς βιβλιογραφίαν δεύτερον τεύχος τοῦ περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ἔργου τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Λάσκαρι ἰδιαίτερος πρέπει νὰ σημειωθῶν ἐδῶ τὰ κεφάλαια Η' καὶ Θ', ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον ἔχει ὡς θέμα